Algorytmy grafowe

Wykonanie:

Adrian Madajewski 145406

Michał Kwarta 145192

Wykresy czasu od ilości elementów dla wybranych procedur:

Poniżej przedstawione wykresy są wynikiem 7 testów, każdy dla V z przedziału $[10, 20, ..., 1000]$. Wygenerowane zostały grafy *DAG* z gęstością 50%. Podczas generowania grafów zostało przyjęte założenie, że dla każdej pary (i, j) spełniony jest warunek $i < j$. Dla każdego wierzchołka generowana była losowa liczba krawędzi aż do spełnienia warunku gęstości. **Pomiary nie uwzględniają czasu tworzenia struktury.** Czas na wykresach jest wyrażonych w mikrosekundach.

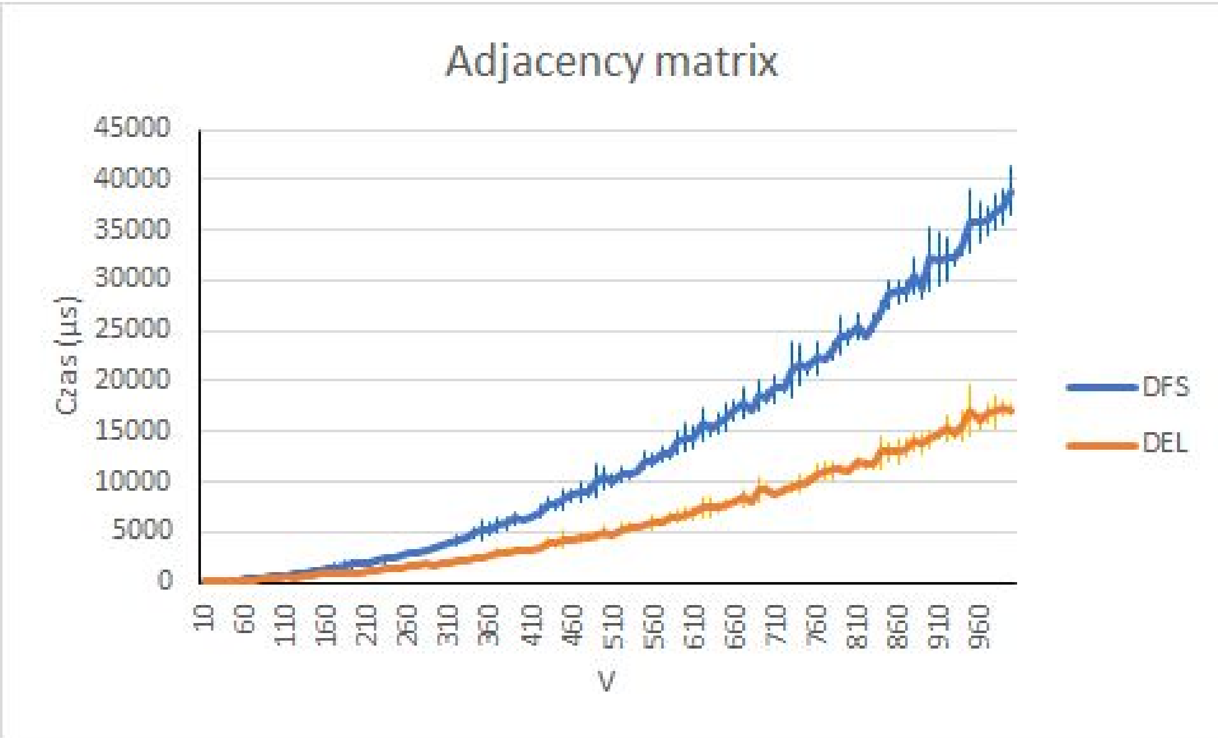

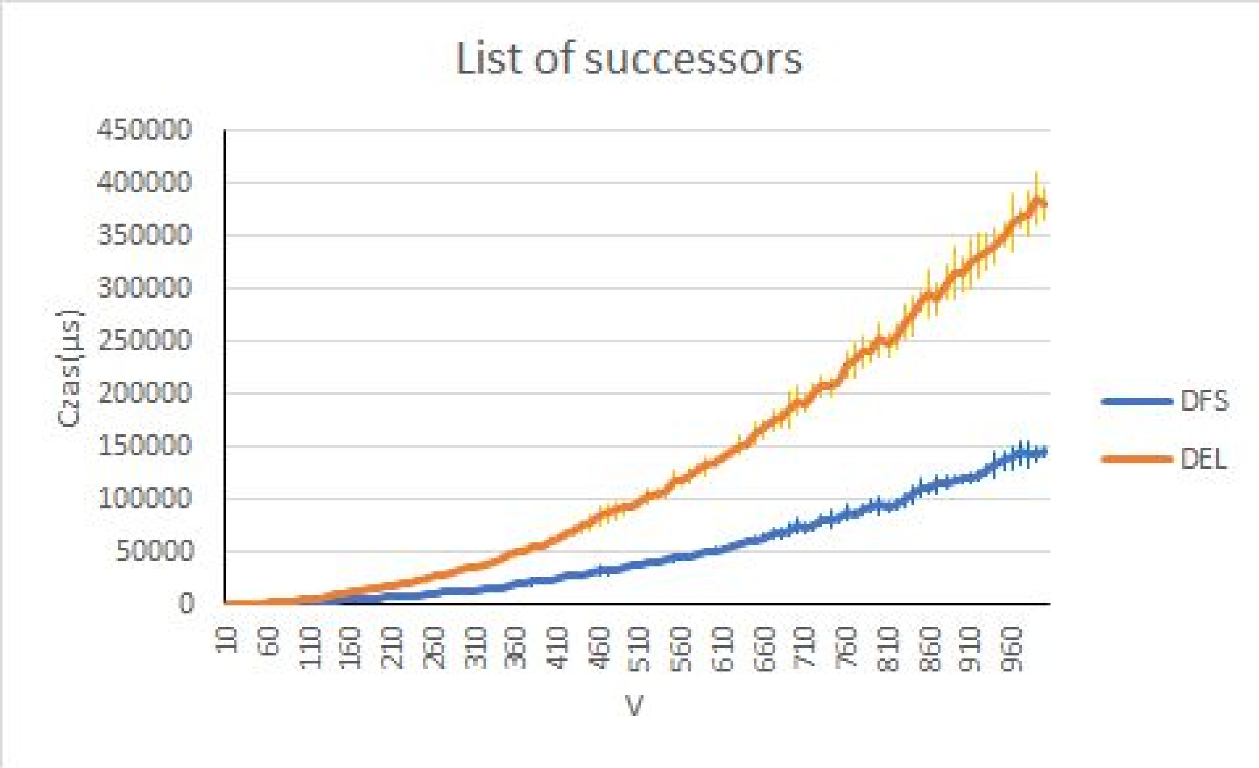
List of successors
450000
400000
350000
300000
250000
200000
150000
100000
50000
0
Czas(µs)
10
60
110
160
210
260
310
360
410
460
510
560
610
660
710
760
810
860
910
960
V
DFS
DEL

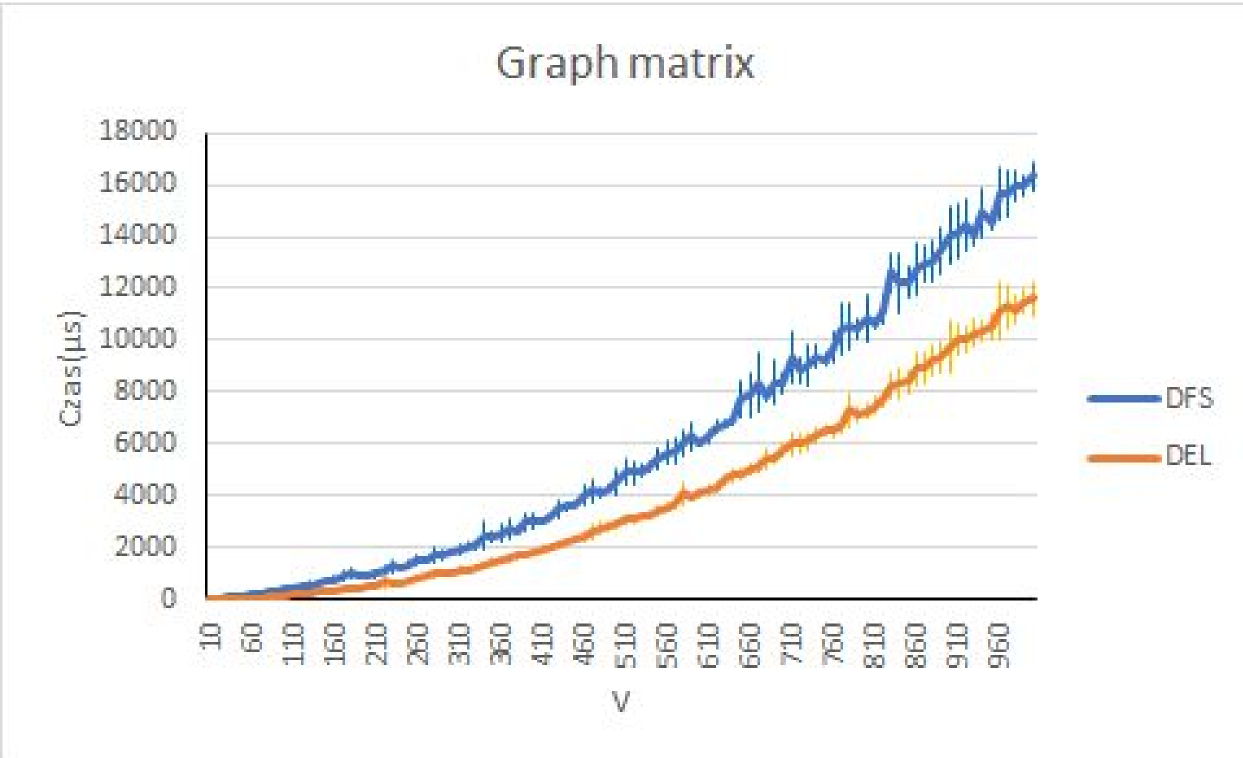
Graph matrix
18000
16000
14000
12000
10000
8000
6000
4000
2000
0
Czas(µs)
10
60
110
160
210
260
310
360
410
460
510
560
610
660
710
760
810
860
910
960
V
DFS
DEL

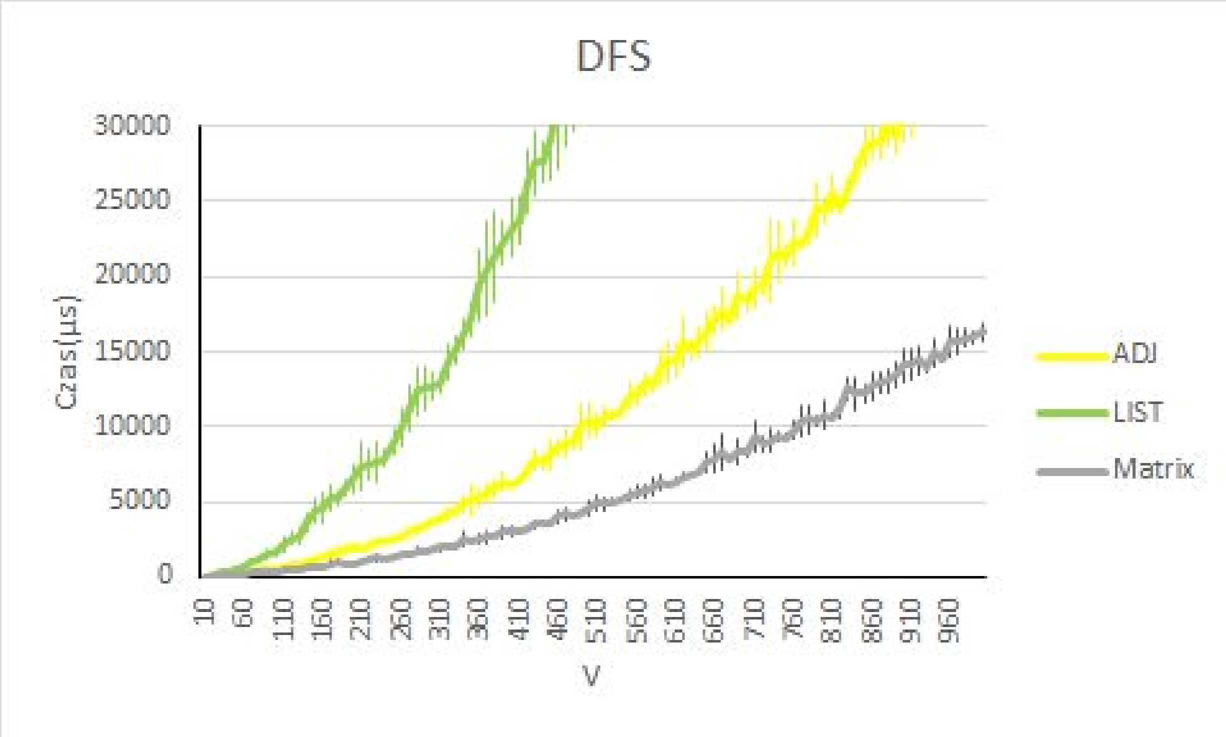
DFS
30000
25000
20000
15000
10000
5000
0
Czas(µs)
10
60
110
160
210
260
310
360
410
460
510
560
610
660
710
760
810
860
910
960
V
ADJ
LIST
Matrix

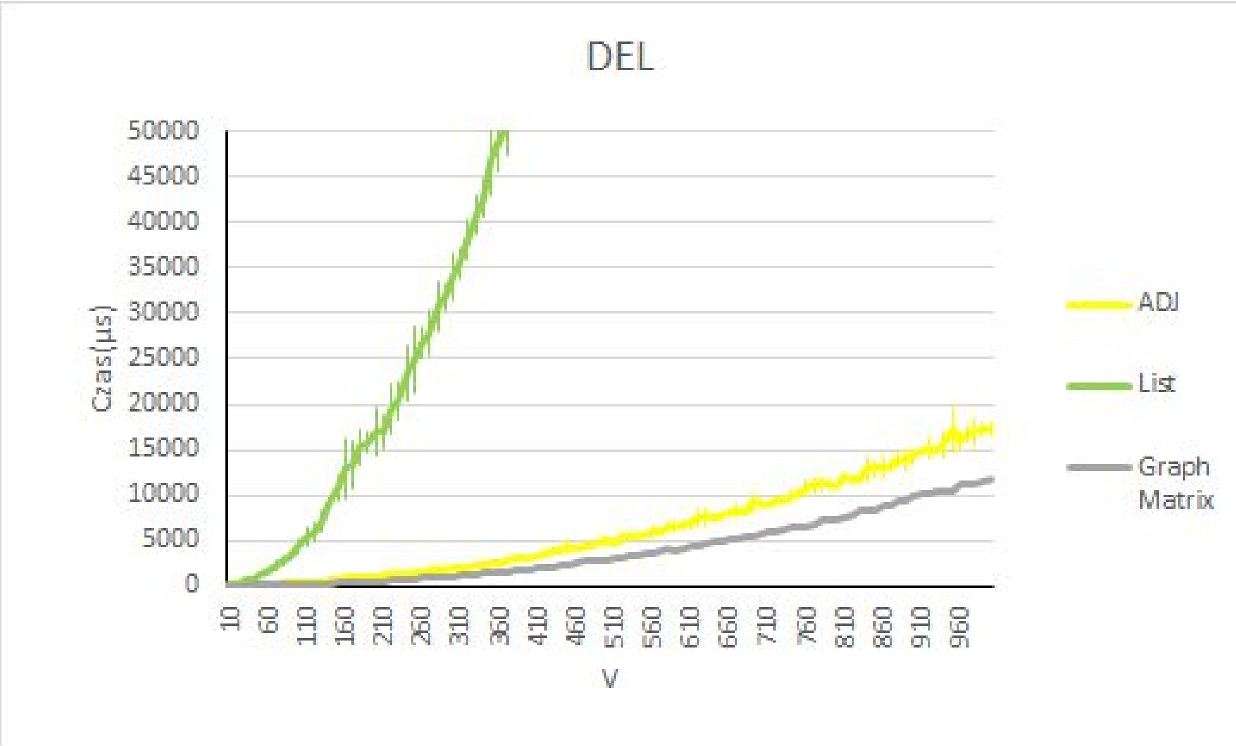
DEL
50000
45000
40000
35000
30000
25000
20000
15000
10000
5000
0
Czas(µs)
10
60
110
160
210
260
310
360
410
460
510
560
610
660
710
760
810
860
910
960
V
ADJ
List
Graph Matrix

Wnioski:

Macierz sąsiedztwa:
Sortowanie *DFS* iteruje po wierzchołkach aż znajdzie biały, wtedy uruchamia procedurę *DFSUtil,* która z kolei iteruje po kolumnach. Sprawia to, że procedura sprawdza wszystkie komórki w macierzy o rozmiarze $V \times V$ aby sprawdzić wszystkie krawędzie co sprawia, że złożoność sprowadza się do $O(V^2)$.

Sortowanie z użyciem algorytmu *Kahna* , działa nieco wydajniej. Najpierw następuje sprawdzenie wszystkich komórek macierzy i przypisanie do wierzchołka jego stopnia wejściowego, jednak dzieje się to odwrotnie niż w przypadku *DFS* - zagnieżdżona pętla iteruje po wierszach, co pozwala sprawdzić poprzedniki, a nie następniki. Następnie tworzona jest kolejka ze wszystkimi wierzchołkami ze stopniem 0. Po wyciągnięciu wierzchołka z kolejki, stopień wejściowy pozostałych wierzchołków jest aktualizowany, jednak ta procedura już nie wymaga sprawdzenia całej macierzy, a istnienia krawędzi, więc jej złożoność wynosi $O(V)$, gdzie V to pozostałe wierzchołki w grafie.

Macierz sąsiedztwa nadaje się idealnie do sprawdzania połączenia każdego z wierzchołków, w czasie $O(1)$, jednak charakteryzuje się najgorszą złożonością przejrzenia wszystkich krawędzi - $O(V^2)$.

Lista następników:
Sortowanie *DFS* przypisuje każdemu wierzchołkowi kolor biały, następnie sprawdza sąsiadujące wierzchołki (następniki) - operacja ta zajmuje $O(V_i \cdot E_{V_i})$, gdzie E_v to liczba następników wierzchołka V . Każdy następnik zostaje sprawdzony czy nie został już wcześniej odwiedzony. Nie wymaga to jak w przypadku algorytmu *Kahn'a* przejrzenie wszystkich krawędzi, ponieważ wiemy kiedy zakończyliśmy przeszukiwanie danego wierzchołka zaznaczając go jako odwiedzony - na czarno, dlatego operacja ta jest szybsza od algorytmu *Kahna*.

Sortowanie z użyciem algorytmu *Kahna* dla listy następników przypisuje każdemu wierzchołkowi stopień wejściowy ze złożonością $O(V_i \cdot E_{V_i})$, gdzie E_v to liczba krawędzi każdego wierzchołka V_i . Następnie znowu dla każdego wierzchołka wykonywana jest kolejna procedura, która z kolejki wierzchołków obniża stopień obecnie badanego wierzchołka. Algorytm wypada gorzej dla listy następników od *DFSa* ponieważ wymaga sprawdzenia *wszystkich* następników danego wierzchołka - każdy stopień wejściowy musi zostać zredukowany do 0, aby możliwe, było wykonanie sortowania.

Lista następników najlepiej sprawdza się do przeglądania krawędzi każdego z wierzchołków, ponieważ wykonuje to w czasie $O(E)$, gdzie E to liczba wszystkich krawędzi, ale nie nadaje się ona do sprawdzania istnienia jednej krawędzi, bo robi to ze złożonością $O(V)$.

Macierz grafu:
Sortowanie *DFS* wykonuje się podobnie jak w przypadku macierzy sąsiedztwa, jednak zamiast sprawdzać w matrycy czy wartość w komórce jest równa 1, sprawdzane jest czy wartość mieści się w przedziale $(0;\ V]$, jednak w tym przypadku mamy bezpośredni dostęp do listy następników z kolumny dodatkowej, w ten sposób tak naprawdę łączymy wydajność dwóch poprzednich struktur uzyskując tym samym jeszcze lepsze wyniki sortowania, ponieważ algorytm wie, jakie są kolejne następniki danego wierzchołka - (zapisane w matrycy) - przeszukujemy ją tylko raz, każdy wiersz dla każdego wierzchołka - odpowiednio oznaczając odwiedzane wierzchołki kolorami.

Sortowanie *Kahna* w przypadku naszej implementacji jest to tak samo jak w poprzednim - najpierw nadanie każdemu wierzchołkowi stopnia wejściowego - poprzez listę poprzedników - gdzie, ponieważ w przypadku macierzy grafu mamy do niej dostęp - a każdy kolejny element jest odpowiednio zaadresowany w matrycy. Tym sposobem wyznaczenie stopnia wejściowego każdego wierzchołka wykonuje się w czasie $O(V\ +\ S_v)$ - gdzie S_v oznacza złożoność odwiedzenia poprzedników danego wierzchołka V. Usuwanie wierzchołków działa na dokładnie takiej samej zasadzie jak algorytm usuwania dla listy następników - najpierw dodajemy wierzchołki o stopniu zerowym na stos - następnie sprawdzamy połączenie każdego wierzchołka macierzy za pomocą listy następników - odwiedzając dany wierzchołek zmniejszamy jego stopień, dopóki nie osiągniemy 0 dla każdego z wierzchołków - wtedy kończymy sortowanie.

Macierz grafu łączy w sobie zalety dwóch poprzednich reprezentacji - złożoność sprawdzenia istnienia jednej krawędzi - $O(1)$ i złożoność przejrzenia wszystkich krawędzi - $O(E)$. Jedyną wadą macierzy grafu jest większa złożoność pamięciowa w stosunku do listy następników, jednakże dla grafów gęstych obie reprezentacje sprowadzają się do podobnej złożoności pamięciowej.

Sortowanie z wykorzystaniem *DFS*:
Lista następników wypada najgorzej dla tego algorytmu, ponieważ wymaga od nas przeszukania każdego następnika każdego wierzchołka, natomiast w przypadku macierzy sąsiedztwa oraz macierzy grafu wystarczy, że informacja o takim połączeniu widnieje w komórce macierzy i dla obydwu tych algorytmów wystarczy sprawdzić warunek istnienia połączenia wierzchołka i z wierzchołkiem j poprzez wartość komórki $M[i,\ j]$ gdzie M jest danym typem matrycy.

Sortowanie z wykorzystaniem algorytmu Kahna:
Najlepszą reprezentacją danych dla wydajnego korzystania z tego algorytmu jest tak jak w przypadku poprzednim macierz grafu, oraz macierz sąsiedztwa - ponieważ aby sprawdzić istnienie następnika w macierzy sąsiedztwa sprawdzamy odpowiednią komórkę z macierzy. W przypadku macierzy grafu - sprawdzamy tylko każdy jeden wiersz tej macierzy i odpowiednie jego połączenie - w ten sposób obliczamy ilość stopni wejściowych i wykonujemy sortowanie, natomiast dla listy następników musimy przejrzeć każdy możliwy wierzchołek podwójnie, najpierw w celu obliczenia stopnia wejściowego, a następnie w celu sprawdzenia połączenia i obniżenia stopnia obecnie badanego wierzchołka.

Informacje dodatkowe

Link do arkusza z pomiarami czasu:

https://1drv.ms/x/s!AmnqNWF6AFGwgYVJ8eDHfsQjz7UpjA?e=SJtlpM

Platforma testowa

procesor:	Intel i7 7700k 4.2 GHz
ram:	8 GB RAM DDR4 CL16
karta graficzna:	Geforce GTX 1060 6GB
system operacyjny:	Windows 7 64-bit
płyta główna:	MSI Z270-A PRO
dysk:	HDD 1000 GB
j.programowania	C++, -std=c++1z